

Tagetes – Crăițe

Crăița este o plantă anuală care înflorește abundant toată vara și toamna până dă înghețul. Nu are nevoie de o îngrijire specială, singura operațiune care necesită atenție este îndepărtarea florilor ofilite pentru stimularea producerii de noi boboci. Se udă regulat având în vedere că prea multă apă poate cauza putrezirea rădăcinii. Crește bine în soluri sărace dar cu un drenaj bun și se expun în plin soare. Soiurile pitice se pretează bine pentru borduri, soiurile înalte se folosesc ca flori tăiate. Planta este livrată în pahar de producție de 9x9x9,5cm și se recomandă a se planta la locul definitiv cât mai curând posibil. Plantarea se va face cu tot cu substratul aflat în ghiveci deoarece acesta conține îngrășămintă cu descompunere controlată, care vor ajuta la o bună înrădăcinare. Dacă este plantată în grădină nu necesită fertilizare suplimentară. La plantarea în jardiniere trebuie asigurat un supliment săptămânal de fertilizant universal. Dacă se administrează prea mult îngrășămintă planta va avea multe frunze și puține flori. Udarea trebuie făcută seara sau dimineața devreme, pe cât posibil de jos în sus. Trebuie evitată bălțirea apei în jurul lor.

Înmulțire

Prin **semințe**, caz în care acestea se seamănă în martie în adăposturi pentru a le muta în aer liber în aprilie-mai, când nu mai există pericolul unui îngheț. Prin semințe soiurile se încrucișează și este posibil ca anul următor plantele să nu mai fie de aceeași calitate.

Boli si daunatori

În timpul verii **făinarea** este principala boală care poate să apară, identificată printr-un puf de culoare albă prezent pe frunze. Tratamentul care, printre altele, duce și la deprecierea florilor, se face cu un

fungicid pe bază de sulf (Microthiol Special, Shavit, Rubigan) prin stropiri la interval de 7-10 zile, și îndepărtarea factorului de stres (micșorarea umidității). Rezultate deosebite s-au înregistrat cu Tilt care este un fungicid sistemic.

Botrytis cinerea - Putregaiul cenușiu este o boală care acționează în perioadele reci și este determinată de umiditatea ridicată a solului și a aerului sau de persistența apei pe frunze. Organele atacate se înmoaie și se acoperă în scurt timp cu un mucegai cenușiu, ulterior țesuturile afectate se brunifică și se usucă. La combatere, organele puternic afectate se vor îndepărta, se va intensifica circulația aerului printre plante (se răresc) se va evita fertilizarea în exces cu azot, se va încerca udarea plantelor numai la bază. Concomitent se aplică tratamente foliare cu Captan, Bravo sau Rovral etc. de regulă 1-3 pulverizări la intervale de 7 -10 zile.

Păianjenul roșu este un dăunător care trebuie luat în considerare, atacul acestuia manifestându-se prin puncte numeroase de culoare deschisă pe frunze și chiar prin vizualizarea pe partea inferioară a frunzelor a unor pânze de păianjen în miniatură, atunci când atacul este puternic. Apare de obicei în perioadele secetoase și atacă aproape toate plantele din apropiere inclusiv pomii și legumele. Tratamentul este destul de dificil, bazat pe acaricide (Neoron, Omite, Sanmite), efectuat pe toată zona afectată, cu ajutorul unui pulverizator de putere (atomizor), la intervale de 7 zile. Se poate face și o combinație de acaricid de ingestie (cele enumerate mai sus) și unul cu efect ovarian (Nissorum sau Flumite) tratament care este mult mai eficace, trebuie dat o singură dată și are efect pe 30-45 zile. Se mărește umiditatea concomitent cu tratamentul.